Р Е Ш Е Н И Е
№ 2687

гр. София, 22.04.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Второ отделение 25 състав,** в публично заседание на 24.03.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **10943** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на П В. С. от [населено място], област Т., срещу УВЕДОМИТЕЛНО ПИСМО изх. №02-250-6500/6709 от 20.09.2013г. на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие” за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схеми и мерки за директни плащания за кампания 2012г.

Жалбоподателката, представлявана в производството от адв. М., претендира за недействителност на оспорвания акт, В ЧАСТТА на удържаните суми, в размер на 1229.66 лева по Схемата за единно плащане на площ (СЕПП), 274.59 лева по Схемата за плащания за природни ограничения на земеделски стопани планински в райони (НР1) и 488.75 лева по Схемата за плащания на земеделски стопани в райони, различни от планинските (НР2), посочени в Таблица 2: Извършени плащания, неразделна част от процесното Уведомително писмо. Поддържа, че в оспорваната му част, актът не съдържа мотиви за това на какво основание са удържани посочените суми. Моли съда да отмени Уведомително писмо изх.№02-250-6500/6709 от 20.09.2013г., в оспорваната част. Претендира за разноски. Доводи за незаконосъобразност излага и в писмени бележки по същество на спора.

Ответникът – изпълнителен директор на ДЪРЖАВЕН ФОНД ЗЕМЕДЕЛИЕ, (ДФЗ), редовно уведомен за образуваното съдебно производство, не се явява, не се представлява по делото и не изразява становище по жалбата.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и събраните писмени доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:
Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.
Насочена е срещу индивидуален административен акт по смисъла на чл.21 АПК, с който пряко и непосредствено се засягат права и законни интереси на жалбоподателката и който по силата на чл.120 от Конституцията на РБългария подлежи на съдебен контрол за законосъобразност.
Подадена е от активно легитимирано лице – адресат на акта.
Ответникът не е ангажирал доказателства за датата на която оспореното Уведомително писмо е било редовно съобщено на жалбоподателката, поради което съдът приема, че жалбата е подадена в преклузивния срок за оспорване, установен в чл.149, ал.1 АПК.
Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА, по следните доводи:
Жалбоподателката е земеделски стопанин по смисъла на §1, т.23 от Допълнителните разпоредби на Закона за подпомагане на земеделските производители (ДР ЗПЗП). В това си качество, на 08.05.2012г. Петинка С. е подала Заявление за подпомагане по схемите и мерките за директни плащания за 2012г. с уникален регистрационен номер (У.) 232850, допълнено със Заявление от 23.05.2012г.
С процесното писмо от 20.09.2013г. жалбоподателката е уведомена за оторизираната й субсидия по схемите и мерките за директни плащания за 2012г., от които: 1229.66 лева по СЕПП, 274.59 лева по НР1 и 488.75 лева по НР2. В Таблица №2, неразделна част от оспорвания акт, освен оторизираната сума е посочен и размерът на удържаните суми: ОБЩО 1993 лева, и размерът на реално изплатената на земеделския стопанин субсидия – 0.00 лева. Под таблицата е указано, че колоната „Удържана сума" отразява приспаднати от оторизираната субсидия суми, в резултат на санкции от предходни периоди или недължимо оторизирани суми, за които е издаден Акт за установяване на публично държавно вземане (АУПДВ), или приспаднати суми от изискуеми задължения по други схеми и мерки, администрирани от ДФЗ.
В действителност процесното Уведомително писмо не съдържа конкретни мотиви относно това на кое от трите самостоятелни основания, изброени под Таблица №2 е извършено прихващането: дали поради наложени санкции от предходни периоди или поради недължимо оторизирани суми или поради наличие на изискуеми задължения по други схеми и мерки, администрирани от ДФЗ.
По делото обаче е прието и не е оспорено Уведомително писмо изх. №02-250-6500/3740 от 02.10.2011г. за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схемите и мерките за директни плащания за 2010г. Видно от същото, на жалбоподателката са били наложени санкции за бъдещ период по схемите и мерките за директни плащания за 2010г. в размер общо на 2661.12 лева., поради установената разлика между декларираните и установените площи по СЕПП и НР2.
В съответствие със служебното начало в процеса на Петинка С. са дадени изрични указания, че следва да установи дали Уведомително писмо изх. №02-250-6500/3740 от 02.10.2011г. е било оспорено по административен или по съдебен ред. Съгласно изричното изявление на процесуалния й представител адв. М., направено в съдебно заседание на 24.03.2014г., цитираният индивидуален административен акт е бил редовно съобщен на жалбоподателката и не е бил обжалван. Предвид на това съдът

приема за безспорно установено по делото, че Уведомително писмо изх. №02-250-6500/3740 от 02.10.2011г. с което на жалбоподателката са наложени санкции за бъдещ период е влязло в сила.
Съгласно приложимата норма на чл.58 от Регламент (ЕО) №1122/2009 на Комисията, ако по отношение на група култури площта, декларирана за целите на каквито и да било схеми за помощи, свързани с площи, превишава площта, определена в съответствие с чл.57, помощта се изчислява на основата на определената площ, намалена с два пъти установената разлика, ако тази разлика е повече от 3% или от 2 ха., но не повече от 20% от определената площ. Ако разликата е по-голяма от 20% от определената площ не се отпуска помощ, свързана с площи, за въпросната група култури. Ако разликата е по-голяма от 50%, земеделският производител бива изключен отново от получаване на помощ до сума, равна на сумата, отговаряща на разликата между декларираната площ и площта, определена в съответствие с чл.57 от Регламента, която се прихваща в съответствие с чл.5б от Регламент (ЕО) №885/2006 на Комисията. Разпоредбата на чл.5б „Начин на възстановяване" постановява, че държавите - членки уреждат всички неуредени задължения на бенефициера, установени в съответствие с националното законодателство, като ги прихващат от бъдещите плащания, които предстои да бъдат извършени от страна на разплащателната агенция, натоварена с възстановяването на дължимите суми, към същия бенефициер.
Доколкото чл.5б от Регламент (ЕО) №885/2006 не предвижда специален ред за извършване на прихващането следва да се приеме, че то се осъществява при условията на националното законодателство.
В българското законодателство институтът на прихващането (компенсация) е уреден в Закона за задълженията и договорите (ЗЗД), чл.103 – чл.105. Чрез прихващането се извършва взаимно погасяване на две насрещни задължения до размера на по-малкото от тях. Предпоставките за компенсация са установени в чл.103, ал.1 ЗЗД. Съгласно тази норма вземанията трябва да бъдат насрещни и еднородни, изискуеми и ликвидни – установени по основание и размер.
В случая е безспорно със събраните писмени доказателства, че задължението на жалбоподателката С., възникнало на основание Уведомително писмо изх. №02-250-6500/3740 от 02.10.2011г. е установено по основание и размер и следователно е ликвидно и изискуемо и е годна основа за извършеното от ответника прихващане до размера на по-малкото задължение.
Жалбоподателката не е ангажирала доказателства, наложените санкции за бъдещ период за кампания 2010г. да са били прихванати от други дължими от ответника суми по схеми и мерки за директни плащания, поради което следва, че последните са били правилно прихванати от оторизираната субсидия за 2012г.
По изложените доводи съдът приема, че Уведомително писмо изх. №02-250-6500/6709 от 20.09.2013г., В ЧАСТТА за удържаните суми в размер ОБЩО на 1993 лева е законосъобразен административен акт и като такъв не подлежи на отмяна.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, ВТОРО ОТДЕЛЕНИЕ, 25-и състав

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ жалбата на П В. С. срещу УВЕДОМИТЕЛНО ПИСМО изх. №02-250-6500/6709 от 20.09.2013г. на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие” за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схеми и мерки за директни плащания за кампания 2012г.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на РБългария, в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ

Боряна Петкова